

Joku rakastuu futikseen ensisilmäyksellä, toinen vasta murrosiän kynnyksellä tai aikuisena ja kaikkea siltä väliltä. Haluamme nostaa esiin meiltä jossain vaiheessa muualle siirtyneiden pelaajien ajatuksia heidän pelaajapolkunsu varrelta.

Pelaajatarinat sarjassa nyt vuorossa meidän entinen pelaajamme Kukka Kivieniemi (2003). Kukka on edustanut Laajasalon palloseuraa vuosina 2013-2017. Tällä hetkellä Kukka pelaa Kansallista liigaa HPS:n alaisuudessa ja valmentaa Laajasalon Palloseuran T07-10 tyttöjä.

LPS Pelaajahaastattelussa Kukka Kiviniemi

Minkä ikäisenä aloitit jalkapallon pelaamisen?

7-vuotiaana. Nyt tulee 11 vuotta siitä kun aloitin T03-04 joukkueessa.

Miten ajauduit lajin pariin?

Mun isosisko on minua 4-vuotta vanhempi ja se pelasi silloin myös LPS:ssa ja mun isä valmensi siinä joukkueessa, niin sitä kautta innostuin. Muistan vaan, ettämenin joskus sanomaan äidille ihan täpinöissäni, että miksi mun sisko saa pelata ja miksi minä en. Kyllä varmaan jotain sellaista olin nähnyt, joka vaikutti tosi hauskalta ja sitten oli pakko päästä itsekin mukaan.

Mikä on varhaisin muistosi, joka liittyy jalkapalloon ja minkä ikäinen olet silloin ollut?

Muistan mun ekat treenit, olin juuri silloin 7. Me leikittiin hippaa Köökarinkujan hiekkakentällä. Treenien jälkeenmenin autoon ja niistä treeneistä tuli heti jotenkin sellainen hyvä fiilis. Vaikkei siinä varmaan futista juurikaan pelattu, mutta sellainen tunne jäi että oli kivaa, kun sai olla yksi muiden joukossa.

Mikä on mieleenpainuvin jalkapalloon liittyvä muistosi juniorivuosilta?

Varmaan kun PK-35:n kanssa me voitettiin SM pronssia ja se koko kausi oli tosi mahtava. Meillä oli tosi hyvä joukkue, tosi kivat valmentajat ja kaikilla hyvä tunnelma. Sitten se kaikki vielä huipentui siihen pronssiin.

Missä vaiheessa huomasit että haluat panostaa jalkapalloon enemmän kuin muut joukkuekaverit?

Meidän joukkue LPS:ssa alkoi hajota, kun pelaajia siirtyi paljon HJK:hon. En olisi halunnut lähteä minnekään. Mun mielestä meillä oli tosi kiva pelata LPS:ssa. Mutta sitten oli pakko lähteä ja mämenin PK:hon. Mutta en vielä sil-

loinkaan halunnut mitenkään panostaa, oli jotenkin niin, että oli vaan kivaa ja tässä nyt ollaan. Varmaan sitten, kun hain Mäkelänrinteen lukioon, niin siinä tuli sellainen päätös tehtyä, että tähän nyt keskitytään.

Kuka on esikuvasi tai ketä ihaillet ja minkä takia?

Mun mummu. Hän oli jotenkin sellainen tosi lämmin tyyppi ja ihana kaikille. Hän pääsi tosi pitkälle omassa elämässään.

Mitä jalkapallo on opettanut sinulle?

Joukkuehenkeä, tiimityöskentelyä ja kovaa työn tekoa. On joutunut aika paljon keskittymään siihen ja antaa vähän kaiken muun silleen mennä ja sitten on täytynyt valita omat prioriteetit ja sellaista.

Tuntuuko että olet joutunut luopumaan jostakin pelaamisen takia?

Juu ehdottomasti. Mutta musta tuntuu, että se on tullut nyt vähän sitten viime vuosina vasta. Ei sitä pienenä ollut, kun ei hirveästi ollut muuta, kun omat kaverit on lähtökohtaisesti kaikki myös pelanneet, niin jotenkin ei ole hirveästi ollut edes mitään muuta tekemistä, jos silleen voi sanoa. Ollaan tehty yhdessä jotain, kun on ollut samat aikataulut tai muuta. Mutta ehkä nyt sitten lukiossa olen huomannut, että kun muut menee bilettämään tai jonnekin ja itse joudut sanomaan ettet voi tulla. Mutta ei se oikeastaan ole mitenkään hirveästi haitannut, koska itse olen tehnyt sen valinnan ja vieläkin omat piirit on aikalailla siinä samassa tilanteessa.

Minkälaisia tulevaisuuden suunnitelmia sinulla on?

Ei hirveästi mitään sellaista konkreettista tässä vaiheessa. Nyt kun on tähän pisteeseen päässyt, niin mennään sinne minne riittää tai pääsee. Juniorivuodet on nyt menneet ja ne kaikki tavoitteet mitä oli asettanut erilaisten

min pelaaja tai mikään kikkailija. Töitä olen aina tehnyt paljon ja juossut. Olen ahkera kentällä, teen oman duunini ja tsemppaan muita. Varsinkin pienenä yritin muita kannustaa paljon.

Entä ihmisenä?

Näitä samoja ominaisuuksia. Yritän muutenkin elämässä kannustaa ja tsemkata muita. Koulussakin tuo ahkeruus tulee esiin. Futiksen takia koulu on saattanut nyt jäädä vähän toiseksi. Aikaisemmin olen todella paljon panostanut myös kouluun ja halunnut pitää molemmat vaihtoehdot avoimina.

Minkälaisia terveisiä lähettäisit LPS perheelle?

No ensinnäkin, on todella kiva, kun on päässyt taas mukaan ja valmentamaan ja nähdä muita LPS:laisia. Joukkueessa on tosi hyviä tyyppejä ja taitavia pelaajia. Kuka vaan joka jaksaa keskittyä, tehdä työtä ja haluaa, voi päästä futiksessa eteenpäin. Ja on kiva nähdä, että joukkueessa on paljon hyvää ryhmähenkeä ja hyviä valmentajia. Olen pienempien tyttöjen mukana ja siellä on ammattitaitoista valmennusta ja hyvältä näyttää.

Nyt saat mainostaa tulevan kauden pelejäsi, jotta LPS perhe osaa tulla kannustamaan sinua.

Pelaan HPS:ssa. Tosin tällä hetkellä en siellä pelaa, olen lainalla muualla, toivottavasti syksyllä taas takaisin. Jos haluaa Kansallisen Liigan pelejä nähdä, niin HPS:n pelejä kyllä kannattaa ehdottomasti tulla katsomaan. Eli tervetuloa Pakilaan!

Mitä paikkaa pelaat?

Olen laitapakki. Matkan varrella olen ollut kaikkea muuta paitsi keskikenttä. LPS:ssa olin maalivahtina, mutta viimeisellä kaudella olin hyökkääjä. Laitapelaajana pelasin joskus pienempänä. PK:ssa siirryin puolustajaksi ja sitten yhdessä vaiheessa pelasin topparina. Niin, että kyllä matkan varrella on vähän joka paikassa käyty. Ja se on ihan hyvä, ettei juutu vain yhteen paikkaan vaan oppii vähän monipuolisemmaksi pelaajaksi.

Muuta mieleen tulevaa?

Vähän nuoremmille pelaajille lähettäisin terveisiä, ettei tarvitse hirveästi miettiä missä pelaa nyt tai mitä tekee. Kunhan vain jaksaa pelata ja tsemkata, niin kyllä sitä eteenpäin koko ajan kulkee ja kehittyy. Itsekin hain yläasteelle Herykin futisluokalle, enkä päässyt, mutta nyt sitten kun lukioon hain, niin pääsinkin Märskyyn. Eli kyllä myöhemminkin voi kehittyä, ei tarvitse stressata tai masentua. Motivaatiolla on paljon merkitystä siihen, miten sillä hetkellä menee. Ja jos on kavereilla samoja tavoitteita kuin itselläsi, mutta taidot ei vielä ihan riitä, niin kannatta vaan tukea ja kannustaa heitä.

Kiitos Kukka haastattelusta ja tsemppiä peleihin!

Mä olen aina tykännyt juosta tosi paljon. En ole pallovar-